

Til Udvalget for Videnskab og Teknologi:

Kommentar til udvalgsbehandlingen af Lovforslag nr. L 141 – ”Lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.”

Århus 19. april 2005

Lovforslaget bliver blot et slag i luften, hvis det vedtages i den form, det har nu. Ministeriet understreger flere gange i bemærkningerne, at der på de afgørende punkter ikke sker nogen ændring fra praksis i dag.

Høringsnotatet viser, at mange – ligesom os - advarer mod en minimumsimplementering af EU-direktivets bestemmelser. Alligevel er lovforslaget denne minimumsimplementering.

Vore tre hovedindvendinger mod lovforslaget er således afvist af ministeriet i deres høringsnotet.

1. Vi har bedt om, at der fastsættes en pligt til at trække data ud, hvis de findes sammen med data, man ikke må se. Det afviser ministeriet.
2. Vi har bedt om klare regler for prissætning og et prisloft. Vi nævner tre eksempler, hvor myndigheder efter de gældende regler, har forlangt meget høje priser for data og dermed umuliggjort indsigt. Det er også afvist.
3. Vi har foreslået særlige områder - i forlængelse af direktivets tekst - hvor data skal offentliggøres jævnlige. Det forholder ministeriet sig slet ikke til i notatet.

Angående punkt 1:

Dicar påpegede under høringen af lovforslaget, at loven bør indeholde en pligt til udtræk af ikke-personfølsomme data fra databaser. Argumentet er, at der ofte i databaser med personfølsomme data findes andre data, som er relevante og brugbare.

Videnskabsministeriet svarer, at udtræk af ikke-personfølsomme data ikke er en pligt ifølge lovforslaget. Samt at eventuelle udgifter til et sådant udtræk kan indregnes i grundlaget for gebyrerne.

Dicar mener ikke, at Videnskabsministeriet forholder sig til kernen i Dicars kommentar, nemlig at relevante og brugbare data ikke er tilgængelige, når de ligger i databaser med personfølsomme oplysninger, hvis der ikke er en pligt til at trække dem ud. Hermed kommer der en stor barriere for udnyttelsen af relevante og brugbare data.

Det kan selvfølgelig udskydes og klargøres i forbindelse med offentlighedsloven, men det vil forsinke en effekt. Allerede i dag er der ekstraheringspligt, og det vil være relevant at præcisere i

forbindelse med databaser, da vi ellers vil skulle gennem lange og opslidende brevvekslinger med myndighederne for at få trukket disse data ud. En lovbestemmelse vil hjælpe meget.

Angående punkt 2:

Dicar påpegede endvidere, at et prisloft for udlevering af data er nødvendigt. Det er Dicars erfaring, at myndighederne ofte kun modvilligt udleverer data. Derfor vil ministerbeføjelser og hensigterklæringer om priser ikke være nok. Et prisloft vil desuden motivere myndighederne til at effektivisere adgangen til og udleveringen af data.

Ministeriet besvarer Dicars forslag med, at der allerede er indført et prisloft i og med at prisen for udleveringen af data ikke må overstige marginalomkostningerne ved denne.

Men det er slet ikke tilstrækkeligt og gør data alt for dyre – især hvis myndighederne ønsker at hæmme anvendelsen af data. Det giver heller intet incitament til at sænke marginalomkostningerne ved udleveringen af data, når der ikke bliver fastsat et loft for prisen på data. Og myndigheder vil derfor heller ikke indrette deres systemer på at skulle udlevere data. Vi har en stribe eksempler på, at myndigheder med de nuværende regler sætter så høje priser på data, at medierne opgiver at få adgang til data.

Derfor opfordrer Dicar udvalget til at genoverveje forslaget om et generelt – og lavt - prisloft for udleveringen af data.

Angående punkt 3:

Endelig er der listen over databaser, som myndigheden ifølge forslagets § 11 skal udarbejde.

Dicar havde foreslået, at emnerne kriminalitet og sundhed blev tilføjet til de områder som særligt relevante ved siden af sociale forhold, økonomi, geografi, vejrforhold, turisme, erhvervsforhold, patentrettigheder og uddannelse, som er nævnt i direktivet.

Dicar foreslog i sit høringssvar, at der i lovgivningen skulle udstikkes retningslinjer for, hvorledes disse databaser skulle opbygges, og hvordan data skulle videregives. Disse retningslinjer kunne med fordel trække på erfaringerne fra Fødevareministeriet.

Høringsnotatet – og dermed loven - forholder sig ikke til dette forslag. Derfor vil Dicar opfordre Folketinget til, at man tilføjer kriminalitet og sundhed til listen, at man nævner disse emner i loven, samt at man udarbejder retningslinjer for årlige udtræk af data herfra.

Nils Mulvad

Direktør i Dicar